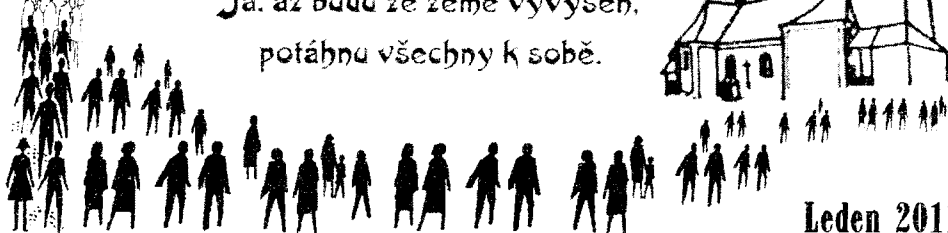

Zpravodaj farnosti Valašské Klobouky

Já, až budu ze země vyvýšen,
potáhnu všechny k sobě.

Leden 2011

Ošemetná statistika

V tomto čísle našeho farního zpravodaje se dočtete o tom, co jsme prožívali v uplynulém roce v naší farnosti a konkrétně i v jednotlivých obcích naší farnosti.

Když dopravní policie spočítá počet nehod a počet mrtvých na našich silnicích, jsou to jasná čísla a hotovo. Když banky vyhlásí výsledky svého hospodaření, je to jasně vyjádřeno řečí čísel - příjmy - výdaje...

Totéž mohu udělat - a udělám i já, když v příštím zpravodaji zveřejním výsledky finančního hospodaření naší farnosti. A když zde napíšu, že v roce 2010 bylo v naší farnosti pokřtěno 92 dětí, sezdáno 26 párů snoubenců a rozloučili jsme se s 70 našimi zemřelými, nebo že v naší farnosti přistoupilo k prvnímu svatému přijímání 63 dětí a k svátosti biřmování 77 mladých lidí, pomazání nemocných že přijalo 135 našich starých a nemocných farníků. Je to jen jakási statistika.

Ale pak se dostáváme na křehkou půdu výkazů „duchovních“. I kdybychom měli spočítány všechny udělené svátosti, všechny svaté zpovědi a všechna svatá přijímání, to ještě nevypovídá o kvalitě našeho duchovního života. Tato kvalita se totiž vymyká jakémoliv číselné statistice. Jak můžeme zhodnotit duchovní užitek všech těch svátostí – zpovědí, přijímání, křtů, sňatků, biřmování? Jak můžeme vypočítat účinek všech odsloužených mší svatých, kázání, všech modliteb, obětí, dobrých skutků? Jak můžeme zvážit smutnou hodnotu našich hříchů, slabostí, promarněných příležitostí...?

Jen Bůh sám ví, jak vše bylo, jen Bůh zná dokonale tuto nepostížitelnou statistiku. A my jen můžeme říci: „Pánu Bohu poručeno“. On ať vše, co jsme prožívali v uplynulém roce, spravedlivě a milosrdně posoudí!

A my se chceme v novém roce snažit sloužit Pánu Bohu a bližním podle svých nejlepších sil a schopností. Ať nám Bůh v tomto našem snažení pomáhá!

P. Karel Janíček, farář

Pohlížej k nebi

Nauč se častěji hledět k nebi a vzdychat, že jsi tak dlouho vyhnanec na zemi, a vzývej ustavičnými horoucími vzdechy Boží pomoc, abys kvůli svému poslednímu hříchu neztratil nebe navždycky.

Právě teď je příhodný čas, čas spásy: teď může Bůh přijmout tvé dobré skutky, modlitby, umrtvování, pokoru, trpělivost, práci, usilovnou snahu o ctnosti patřící k dokonalosti. Nepromarni ani tu nejmenší příležitost k jejich konání, abys s jistotou dosáhl odměny nebeského království, abys mohl s vyvolenými ovceci slyšet toužebné pozvání „Pojďte!“ a vejít na věčné pastviny.

V nezměrném království nebeském je nekonečný počet příbytků, ale nejsou do nich vpuštěni ti, kteří si hledají příbytek na zemi a vydávají se širokou cestou, kteří vyhledávají rozkoše smyslů. Nikdo nevstoupí do nebe, nezemře-li pozemským věcem. Tak jako pták uvázne v léčce a nedokáže se vznést do vzduchu, ani lidský duch zvábený smyslovým potěšením a ovinutý lákadly tohoto světa, člověk ponořený do hříchu se nemůže vznést k nebi.

Ve věci odpuštění hříchů není dobré být příliš sebejistý ani příliš pochybovat, ale zaujmout postoj mezi obavou a nadějí a důvěřovat, že se vyhne jedné i druhé chybě; jedny totiž připravila o nebe přílišná důvěra a druhé opět přehnaná sebedůvěra.

Nauč se pěstovat čisté svědomí, protože jediné ono bezpečně obstojí před tribunálem Soudce, který se nedá uplatit dárky, nebere ohled na výmluvy, ale soudí spravedlivě. Ty se vyhýbej zlu, konej v životě dobro a nepochybně nepřijdeš o věčnou spásu.

Oddají-li se lidé pokání, s radostným srdcem a nesmírně jasnou tvářící mohou očekávat Soudce, a přestože si budou vědomi svých hříchů, už kvůli nim nebudou prolévat slzy a pocívat stud, ovšem jen tehdy, spatří-li je omyté křtem pokání; tehdy se zaradují nevýslovnou radostí.

Nejenže nikdo nemůže dosáhnout toho, aby neumřel, dokonce si nedokáže ani o chvilíčku prodloužit přirozeným způsobem život. Ať je to král, císař, papež, poddaný nebo pán, bohatý nebo chudý, mudrc nebo člověk neučený, mládenec nebo stařec, zdravý nebo nemocný – zkrátka kdokoli, měl by si uvědomit, že každý okamžik může znamenat konec jeho života. Také na to pamatuj a žij v bázni Boží.

A proto nemůžeš-li si zajistit zítřek den, ba ani to, že se dožiješ konce této hodiny rozjímání, uvědom si své myšlenky a skutky, ber vážně nápravu života, začni žít svatěji a pilněji směřuj k dokonalosti.

Neodkládej nápravu na zítřek, neztrácej ani jedinou chvíli, neslibuj si dlouhý život, pamatuj na podobenství božského Mistra: „Je-li však služebník špatný a myslí si: můj pán hned tak nepřijde a začne tlouci své druhy ve službě a hoduje a popíjí s opilci, přijde pán toho služebníka v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou netuší; ztrestá ho a odsoudí ho ke stejnému údělu s pokrytci. Tam bude pláč a skřípění zubů.“ (Mt 24,48-51)

Nejmilosrdnější, nejlaskavější, nejlepší Ježíši! Jestliže je v domě tvého Otce tak mnoho prostorných domů, tak mnoho věčných příbytků, s velkou pokorou prosím tvůj majestát, abys mě nevyklučoval z tohoto domu. Přestože jsem svými hříchy

zasloužil peklo a nejstrašlivější příbytek mezi zlými duchy, pro zásluhy svého utrpení a smrti mi dej nebe a věčný příbytek mezi jeho nejšťastnějšími obyvateli.

Jeden jediný pohled na Boha převyšuje veškerá jiná dobrodíní, jakých se dostává svatým v nebi. Ten pohled je zdrojem, z něhož tryská veškerá sláva, z něhož pramení plnost veškerého štěstí, z něhož stéká radost na všechny obyvatele nebe, a v tomto jediném obšťastňujícím pohledu na Boha je obsaženo celé nebeské dědictví, které Spasitel světa přislíbil svým následovníkům.

Proto usilujme o dobré skutky, usilujme! Obnovujme Boží chrám své duše. Obnovujme vnitřního člověka a uslyšíme: „Blahoslavení!“, protože naše je království nebeské.

V 19 pokračováních jste si přečetli „Duchovní pokyny“ od blahoslaveného Stanislava od Ježíše a Marie Papczyňského, které nás povedou ke každodennímu putování k nebi. Kéž by toto jeho úsilí přineslo užitek duši aspoň jediného člověka. Už to považuje autor tohoto rozjímání za hojné ovoce.

„Následujte mne svižným krokem, tak jako já sám pospíchám za Kristem kráčeji předem mnou.“ (Bl. Stanislav od Ježíše a Marie Papczyňski)

Rudolf Fiala

SVATÝ RŮŽENEC A SVĚTCI (2)

MODLITBA PODLE EVANGELIA

Pius XII. říkával, že „růženec je kompendium evangelia“. Je to nejkrásnější shrnutí dějin spásy. **Kdo zná růženec, zná Ježíše a Marii a zná svou cestu k věčnému určení.** Podle Pavla VI. růženec uvádí duši do přímého styku s pravými prameny víry a spásy. Růženec oživuje tajemství vtělení a vykoupení, která Ježíš a Maria vykonali pro spásu lidstva.

Pavel VI. zdůrazňuje, aby při modlitbě růžence nikdy nescházelo rozjímání o jeho tajemstvích. Bez něho je růženec jako tělo bez duše a taková modlitba se může stát jen mechanickým opakováním slov. Naopak rozjímání naplňuje duši radostí z příchodu Mesiáše, bolestí ze spásného utrpení Ježíše Krista a slávou ze zmrtvýchvstání, která zaplavuje církev.

Jestliže lidský život je ustavičný řetěz nadějí, bolestí a radostí, nachází v růženci své místo v milosti. Maria nám pomáhá, aby se náš život stával podobným Ježíšovu životu, tak jako ona s ním sdílela každou oběť, utrpení i radost a slávu.

Jestliže člověk tolik potřebuje milosrdenství, růženec nám je získává opakovanou prosbou „pros za nás hříšné“ a obohacuje nás odpustky, často plnomocnými, pokud splňujeme potřebné podmínky. Růženec je poklad milosrdenství, který církev vkládá do rukou každého věřícího. Kéž by nezůstával zanedbán a přehlížen.

RŮZENEC A EUCHARISTIE

Kdo by mohl zapomenout na postavu svatého Otce Pia, který se celé hodiny modlil růženec před Nejsvětější Svátostí. Velké zástupy poutníků ho tak viděly jako nového Mojžiše, který se modlí za své bratry ve vyhnanství.

Růženec, který se modlíme před Nejsvětější Svátostí, nám získává plinomocné odpustky. Je to dar zvláštních milostí, jimiž chce Ježíš ocenit tuto královnu mariánských modliteb. Když je to možné, máme modlitbě růžence před Nejsvětější Svátostí dát přednost. Ježíš je nekonečně šťastný, když slyší modlitbu své nejsladší Matky.

Podle Pavla VI. je **růženec prahem a branou k liturgii** a nejlepší přípravou i důležitým činěním ke mši svaté, svatému přijímání a svátostnému požehnání.

Služebník Boží Giunio Tinarelli, dobrovolná oběť utrpení, chtěl mít na svém lůžku bolesti vždy u sebe misálek a růženec a ve chvílích nejvyššího utrpení je držel v rukou.

P. Anselm Treves a P. Pio, kteří sloužili mši časné ráno, se na ni připravovali dlouhými růženci. P. Pio začínal s přípravou v jednu hodinu v noci, modlil se breviář a mnoho růženců, někdy jich bylo i dvacet. Až do 3.50 hod. se připravoval s Pannou Marií, která ho někdy, jak napsal, s mateřskou něžností doprovázela k oltáři.

Jak píše Pavel VI., ve mši svaté se pod rouškou svatých znamení zpřítomňují nejvyšší tajemství vykoupení. Růženec, který se modlíme v rozjímání, přivádí tato tajemství na mysl a podněcuje vůli, aby se stala normou pro náš život.

Jestliže se přede mši svatou modlíme bolestný růženec, rozjímání o Ježíšově umučení a smrti je živou přípravou na kalvarskou oběť, která se nekrvavě obnovuje v rukou kněze na oltáři.

Jak působivé je, když se modlíme radostný růženec po svatém přijímání! Jako Maria přijala Ježíše do svého lůna a tam se mu klaněla jako svému Bohu, tak vstupuje do našeho srdce tentýž Ježíš se svým tělem, duší, božstvím, abychom se mu klaněli ve stejné laskypné adoraci jako Maria. Tak si počínali sv. Josef Kupertinský, sv. Alfons z Liguori a svatý Otec Pio. Panna Maria je nebeskou pokladnicí, která shromažďuje milost za milost pro své milované děti.

(Pokračování – převzato z časopisu Světlo)

Farní knihovna informuje - činnost za rok 2010

Rok se s rokem sešel a máme tu nejkrásnější svátky v roce Vánoce. Uplynulý rok byl bohatý i na činnost a vedlejší aktivity naší farní knihovny, jejíž fond se neustále rozrůstá a obohacuje nejen o zajímavou náboženskou literaturu, ale i o populárně naučnou a odbornou literaturu (např. z historie a společenských věd) a beletrii (básnické sbírky, povídky, romány).

Farní knihovna vydala loni 2 publikace (*Apoštol Jan*; *Život Panny Marie, Ježíšovy matky*). Publikaci *Apoštol Jan* si můžete v naší knihovně zakoupit (cena 40 Kč). Splnili jsme i vydavatelskou povinnost, jak ukládá autorský zákon, a poslali jsme autorské výtisky Národní knihovně (Praha), Moravské zemské knihovně (Brno). Vědecké knihovně (Olomouc), Krajské knihovně F. Bartoše (Zlín) a v neposlední řadě také Arcibiskupské knihovně (Olomouc). Na přelomu léta a podzimu jsme zrealizovali (veliké poděkování patří našemu panu faráři) malou výstavu vzácných starých tisků v našem kostele pod

názvem *Církev a společnost*. V dubnu jsme rovněž uskutečnili přednášku a besedu v hodině náboženství na ZŠ na téma *Bible a křesťanská víra*. Byl vybudován a značně obohacen historický fond (staré tisky ze 16. až 19. stol. – celkem 30 vzácných tisků nesmírné umělecké hodnoty). Chtěl bych zároveň poděkovat panu L. Freundovi za vzácný knižní dar starých tisků (celkem 8 svazků), kterým byl náš historický fond obohacen (jde převážně o vzácná barokní vydání kancionálů). Byla zároveň provedena evidence a fotodokumentace starých tisků.

O naší farní knihovně a o situaci farních knihoven u nás vyšla reportáž v Katolickém týdeníku (2010/č. 39). Naše knihovna byla zařazena do internetové databáze farních knihoven ČR.

počet výpůjček – 320

zkatalogizováno v MS Word – 90% fondu

akvizice (počet přírůstků) – 203

rešerše – 2

počet čtenářů – 160

bibliografie a informační služby – 10

počet vyřazených duplikátů z fondu – 33

rozložení fondu farní knihovny

centrální fond	2 500
regionální fond	29
historický fond (staré tisky)	30
fond periodik	114
DVD	2

Novinky z našeho knihovního fondu

Monografie

Karbone, G.M.: *Marie Magdalena*. Kostelní Vydří 2008

Cinek, F.: *Basilika velehradská*. Brno 1939

Častulík, R.: *Apoštol Jan*. Val. Klobouky 2010

Franzen, A.: *Malé církevní dějiny*. Praha 1992

Frolcová, M.: *Farní kostel sv. Františka Xaverského*. Velehrad 2009

Graubner, J.: *Kněžské osobnosti*. Olomouc 2010

Chmela, T.: *Ploština*. Nymburk 2010

Keaton, B.: *Můj svět grotesky*. Praha 1993

Krejza, M.: *Sv. Terezie z Lisieux*. Praha 1947

Kunetka, F.: *Eucharistie v křesťanské antice*. Olomouc 2004

Pala, J.: *Štípa: mariánské poulní místo*. Štípa 2003

Ricciotti, G.: *Život Ježíše Krista*. Praha 1947

Periodika

Cyrlometodějský kalendář (ročníky 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1978, 1983, 1985, 1987, 1991, 1992, 1995, 1997, 2011)

DVD

Honzíkova cesta (1956)

Těšíme se na vaši návštěvu.

Hodně zdraví, štěstí a Božího požehnání v roce 2011 vám přeje

Bc. Radim Častulík, Farní knihovna Valašské Klobouky

Život naší farnosti v roce 2010

Leden

- Putování do Betléma – koledy v podání cimbálové muziky Malá Důbrava (1. ledna).
- Novoroční koncert – Cantica Tuseimana, Musica Minore a další (3. ledna).
- Tříkrálová sbírka (vybralo se 230 554,- Kč).
- V KD Klobučan se konal 11. křesťanský ples (9. ledna).

Únor

- Hromniční pouť matek ve Šternberku (6. února).
- Farní ples ve Študlově (6. února).
- Společné udílení svátosti nemocných (11. února).
- Absolventský koncert žáků ZUŠ (14. února).
- Duchovní obnova pro mládež v Brumově - P. Jan Balík (20. února).

Březen

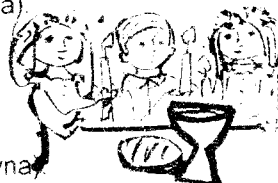
- Pouť děkanátu na Velehrad za nová kněžská povolání a obnovu rodin (13. března).
- Divadelní představení - Miroslav Gabriel Částek – „Víra nepatří jen do kostela“ - o mučedníku P. Kubičkovi (19. března).
- Postní duchovní obnova pro manžele (20. března).
- Křížová cesta na Dělanovec (20. března).
- Netradiční křížová cesta s hudebními videoklipy (26. března).
- Děkanátní setkání mládeže v Nedašově (27. března).

Duben

- Velikonoční koncert souboru Cantikum CAMERALE pod vedením Eduarda Tomaštika (16. dubna).

Květen

- První výročí posvěcení kaple v Poteči (1. května).
- „DENSING IVNYNG“ - taneční večer v kulturním domě v Brumově (15. května).
- Pouť rodin na Sv. Kopeček (16. května).
- První svatě přijímání ve Val. Kloboukách (23. května).
- Farní mariánská pouť do Křtin a na Vranov (29. května).
- Májová pobožnost na Dělanovci (30. května).

Červen

- První svatě přijímání v Lačnově (6. června).
- Slavnost Božího Těla s průvodem na náměstí (6. června).
- Mariánská pobožnost na Kútoch (13. června).
- Vzpomínková akce k uctění památky Josefa Valčíka ve Smolině (18. června).
- První svatě přijímání ve Študlově (20. června).
- Kněžské svěcení našeho jáhna Marka Adamíka (26. června).
- Žehnání nového hřbitova ve Študlově

Červenec

- Při pouti u kaple sv. Cyrila a Metoděje jsme se rozloučili s naším kaplanem P. Františkem Antonínem Dostálem. Jeho novým působištem bude Zábřeh na Moravě (5. července).
- Primice P. Marka Adamíka ve Zdounkách (6. července).
- Přífarní tábor pro děti (12. – 16. července).
- Pouť na Hložci (25. července).
- Prázdninové tábory ministrantů a scholy.

Srpen

- Přivítali jsme nového jáhna – bratra Jana Lišku (1. srpna).
- Pouť na Provodov (8. srpna).
- Pěší pouť na Svatý Hostýn (13.-15. srpna).
- Pouť na Svatý Hostýn pro starší a nemocné (17. srpna).
- Pouť na Dělanovec (22. srpna).

Září

- Pouť farnosti na Svatý Hostýn (11. září).
- Slavnostní mše svatá na náměstí u příležitosti klobouckých hodů (12. září).
- Adorační den ve Val. Kloboukách (14. září).
- Oslavili jsme 7. výročí posvěcení kostela ve Val. Kloboukách (21. září).
- Slavnost sv. Václava u kaple v Poteči (28. září).

Říjen

- Farní den s opékáním beránků a divadelním představením Vítí Marčíka (3. října).
- Dušíčková pouť na Svatý Hostýn (9. října).
- Otec arcibiskup posvětil nový oltář v kapli v Tichově (24. října).
- Program k misijní neděli v KD Klobučan (24. října).
- Koncert vážné hudby ke státnímu svátku (27. října).
- Otec arcibiskup udělil našim birmovancům svátost birmování (31. října).

Listopad

- Beseda s misionářem P. Petrem Krenickým o životě na Ukrajině (12. listopadu).

Prosinec

- Slavnostní zakončení 19. valašského mikulášského jarmeku – mužský vokální kvintet Magna Mystera z Otrokovic (5. prosince).
- Misijní koncert Delfinů a Adorare v kostele ve Študlově (19. prosince).
- Při slavnostních vánočních bohoslužbách ve Valašských Kloboukách zazněla Druhá česká mše vánoční, kterou složil Eduard Marhuľa, v podání chrámového sboru za doprovodu orchestru a varhan pod vedením Františka Maňase.
- Živý betlém v Poteči (25. prosince).
- Mše svatá pro mládež, prezentace křesťanské hudby s P. Pavlem Šupolem a koncert skupiny PATRIOT a The ELEMENTS (29. prosince).
- Za uplynulý rok jsme poděkovali při mši svaté na svátek sv. Silvestra a nový rok jsme přivítali malým ohňostrojem a přípitkem na farní zahradě.

František Mikulčík

Takový byl rok 2010 v Lačnově!

LEDEN

- *v neděli 3. ledna zpívá sbor při mši sv. v Hošťálkové u otce Karla Hořáka
- *jako každý rok, tak i letos probíhá v kostele vánoční besídka
- *9. leden: opět jsme se mohli setkat a pobavit na farním plese
- *setkání chrámových sborů (študlovsko-lačnovský, bratřejovský a vizovický) v Bratřejově

ÚNOR

- *ve své činnosti i letos pokračuje schola, ministranti, skupinky na úklid kostela a další bezejmenní dobrovolníci, dárci a dobrodinci
- *stejně tak i Misijní klubko se schází ke schůzkám, na kterých se snaží stavět MOST (Modlitbou, Obětí, Službou a Tvořivostí)

BŘEZEN

- *postní doba - pro všechny věkové kategorie jsou připraveny postní úkoly, které se těší velkému zájmu a oblibě
- *pravidelně se scházíme k modlitbě křížové cesty (křížovou cestu se přemodlivají různé skupiny)
- *Misijní klubko pořádá velikonoční jarmark

DUBEN

- *v komunitním centru pořádají hasiči předvádění různých velikonočních zvyků spolu s pietním korbáčů
- *sbor zpívá při velikonočních slavnostech v Lačnově a ve Študlově
- *také ve střelenském kostele byl náš sbor zaspívat při mši sv.

KVĚTEN

- *probíhají modlitby májových pobožností v kostele i u kapličky na Kozinci
- *děti z místní základní školy si připravily krásný a bohatý program k oslavě Dne matek (program doplnila hezkými písničkami také schola)
- *v našem kostele prožíváme společně s otcem Františkem slavnost Soslání Ducha Svatého za zpěvu liturgických žalmů
- *poslední květnovou sobotu věnujeme Panně Marii poutí do Křtin a na Vranov, kde nás z farnosti jely tři autobusy
- *poslední květnová neděle patří našim prvokomunikantům – letos jich bylo 10

ČERVEN

- *děti ze základní školy se mohly vydovářet na „mysliveckém dnu“
- *letošní prvňáčci jsou v místní knihovně „pásování“ na čtenáře
- *dramatický kroužek 4. a 5. třídy základní školy se představil v pohádce „O líném Honzovi“
- *kněžské svěcení v Olomouci přijímá z rukou otce arcibiskupa otec Marek Adamik

ČERVENEC

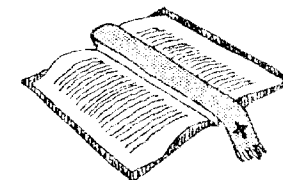
- *loučíme se s otcem Františkem Dostálem, který od nás odchází do Zábřehu
- *svoji primiční mši svatou slouží ve svém rodišti – ve Zdounkách – otec Marek Adamik a o 14 dnů později slouží první mši svatou také v lačnovském kostele
- *schola i ministranti pořádají své tradiční letní tábory
- *poslední červencový den se přistěhoval na faru nový obyvatel: jáhen Jan Liška

SRPEN

- *naše obec prožívá slavnost dožinek (mši sv. slouží otec Jan Polák), při níž je představena nová kniha o Lačnově
- *jako každým rokem, i letos slavíme v našem kostele 20. srpna adorační den
- *na slavnost Panny Marie Královny slaví náš kostel své „jmeniny“
- *na závěr prázdnin je pro děti připravený Pohádkový les

ZÁŘÍ

- *zapojujeme se do celosvětového „přepisování Bible“
- *v komunitním centru se rozjždí kroužek keramiky

ŘÍJEN

- *slavnost výročí posvěcení kostela
- *letošní Misijní neděle prožíváme nejen v našem kostele, ale i společně v Klobučanu, kde se představují i další Misijní klubka
- *svátost křesťanské dospělosti – biřmování – přijali z rukou otce arcibiskupa i mladí z naší obce

LISTOPAD

- *naši vesnici prozářil lampiónový průvod
- *v komunitním centru se pečou perníčky, zdobí se adventní věnce, atd.
- *na sobotní roráty přicházejí v hojném počtu děti (snad i kvůli speciální snídani)
- *po čtyři adventní neděle se letos můžeme zapojit do vědomostní soutěže o pěkné ceny (nejmenší pak putují za své dobré skutky s postavičkami do Betléma)
- *v neděli (v předvečer slavnosti sv. Mikuláše) přišel i do našeho kostela Mikuláš se svojí nadílkou

PROSINEC

- *při půlnoční mši sv. i na slavnost Narození Páně zpívá při mši sv. sbor
- *ještě před koncem roku přivítal Lačnov své nové „občanky“
- *tradiční setkání u stromečku na rozcestí se společným programem dětí ze školy a školky doplnila Lačnovjanka, která vyhrávala koledy a maminky uvařily výborný punč a víno

Na závěr ročního ohlednutí ještě malý dodatek z knihy Ladislava Jílka Humor za kostelem:

Prezident poslal do nebe dotaz, jak by se dala u nás zvednout životní úroveň. Z nebe přišla odpověď: „Existují dva způsoby: přirozený a zázračný. Ten přirozený spočívá v tom, že z nebe slétnou čtyři legie andělů a budou ve vaší zemi pilně pracovat. A ten zázračný spočívá v tom, že tak budete pracovat sami.“

Můžeme si tedy položit otázku, zda chceme nechat za sebe pracovat legie andělů, či chceme raději pracovat sami. Každý den nám k tomu přináší spoustu příležitostí, jak pracovat a zároveň žasnout nad Božím vedením a často i „zázraky“. Poděkujme proto za všechno, co nám uplynulý rok přinesl a pusťme se do dalšího díla s prosbou o Boží požehnání do roku nového.

Marie Trčková

Loučení se „starým“ rokem ve Študlově

V lednu proběhla i v naší obci tradiční tříkrálová sbírka. Poděkování patří velkým i malým koledníkům. V únoru jsme se mohli „kulturně vyžít“ na farním plese ve študlovském KD. O velikonočních svátcích „zapěl“ náš – již známý študlovsko-lačnovský sbor.

V červnu prošel vesnici božitelový průvod, konala se pouť na Kúta, otec Karel nám posvětil hřbitov a v neposlední řadě přijalo 9 našich dětí 1. svaté přijímání.

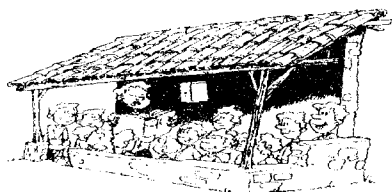
Potom už začaly prázdniny a díky obětavosti vedoucích si mohli chlapci a děvčata užít spoustu dobrodružství na letních táborech. V srpnu nás postihla nemilá událost, když se ani náš kostel nevyhnul zlodějským rukám, které odmontovaly a odvezly měděné okapy. Při dožínkách 15. 8. nám bratr jáhen požehnal dožínkový věnec a už tu byl podzim, kdy náš kostel získal nové vstupní dveře, a zima, kdy i do našeho kostela zavítal sv. Mikuláš. O vánocích nám zazpíval opět študlovsko-lačnovský sbor, tentokrát Julinkovu mši a koledy v úpravě Josefa Sedoníka.

Ještě několik slov k našim scholám. Adorare letos nahrálo druhé CD „V otázkách“, které jim v červnu požehnal otec Karel. V srpnu hudebně doprovázeli týdenní celostátní setkání animátorů v Kroměříži. V průběhu podzimu a zimy vystoupili na koncertech v Pustějově, Bojkovicích, Pitíně, Dmovicích a společně s Delfíny zazpívali na misijním koncertě v naší obci. A to už jsme u Delfinů, kteří letos získali první místo na soutěžním festivalu Hradní tóny a zazpívali si mimo jiné i na Slovensku. Doprovázeli také mše svaté, zúčastnili se přehlídky schol a také vzorně reprezentují naši obec v „misijním klubu“. Několik víkendů strávili na faře v Hošťálkově u P. Káji Hořáka. Velký dík patří vedoucím.

Jako každý rok, i letos chci tímto poděkovat našim duchovním otcům, kostelníkům, ministrantům, schole, ženám, které se starají o úklid a výzdobu našeho kostela, a všem, na které jsem zapomněla.

I v tomto roce nás opustilo několik našich spoluobčanů, a proto končím citátem: „Pospěšme si milovat lidi. Tak rychle odcházejí. Zůstanou po nich střevice a hluchý telefon.“

Anna Čížová

Tichov v roce 2010

Leden

- začal tradiční tříkrálovou sbírkou
- zaplesali jsme na farním plese

Únor

- hromniční pouť matek ve Štenberku
- duchovní obnova pro mládež

Postní doba

- děti, mládež i dospělí plní postní úkoly

Březen

- duchovní obnova pro manžele ve Štitné nad Vláří
- schola zpívá na mládežnické mši

Duben

- plný autobus jede na pouť hasičů na svatý Hostýn

Květen

- akce pro mládež-Densing ivnyng v B-B
- 3 děti přistupují poprvé ke svatému přijímání
- farní mariánská pouť do Křtin

Červen

- Boží tělo ve Val. Kloboukách

Červenec

- děti se účastní přífarního tábora ve VK a také tábora ve Vrbeticích
- primiční mše otce Marka ve Zdounkách
- charitativní sbírka oblečení pro diakonii Broumov

Srpen

- děkonná pobožnost u studánky U Šerého

Ríjen

- farní den ve vk
- HODY - Takovou událost jaké jsme mohli být přítomni v naší kapli asi jen tak už nezažijeme! Poprvé v historii byl u nás Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký, aby posvětil nový oltář, celou kapli a také památník padlých občanů ve 2. světové válce.

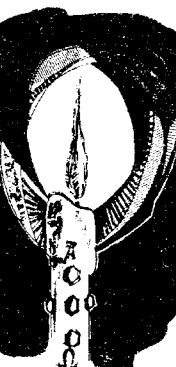
Listopad

- dušičková pobožnost

Prosinec

- adventní putování do Betléma-děti plní úkoly
- mládežnická mše s o. Pavlem Šupolem ve Študlově, poté prezentace křesťanské hudby

Velké a upřímné Pán Bůh zaplať našim duchovním otcům a každému, kdo se do našeho společného dění v obci jakýmkoli způsobem zapojil-prací, službou, radou, financemi, modlitbami,...

Marta Bělašková

REDAKCE DĚTEM

Ježíš a evropští světci Svatý Jan Bosko

1. téma:

18. NELEHKÉ DĚTSTVÍ – SOUROZENECKÉ VZTAHY, KONFLIKTY V RODINĚ, VZOR MATKY MARKÉTY

Jeník se narodil jako nejmladší ze tří synů na samotě v Becchi, kousek od Turína v Itálii. Když mu byly dva roky, zemřel mu otec. Maminka Markéta se musela sama starat o děti, starou babičku i o malé hospodářství. Celá rodina se musela velice uskromnit. Boskův dům patřil mezi ty nejchudší. Matka Markéta přesto nikdy neztratila důvěru v Boha ani vyrovnanost. Prostě si vyhrnula rukávy a dala se do práce. Dlaně měla plné mozolů, ztvrdlé od práce, ale uměla jimi pohladit a utřít slzy. Byla přísná, ale spravedlivá. Pro Jeníka se na celý život stala velkým vzorem. Všichni tři kluci byli vedeni k práci.

Jeník byl od malička tvrdohlavý a vznětlivý. Nejčastěji se dostával do sporu se svým nejstarším nevlastním bratrem Antonínem, který se nedovedl dobře ovládat, často své sourozence bil a nadával. Když ho přešla zlost, dokázal se omluvit, ale přesto nebylo jednoduché takové chování snášet.

Jakmile se Jeník naučil číst, trávil každou volnou chvíli s knihou v ruce. To se Antonínovi vůbec nelíbilo. Jeníka považoval za lenocha a daňmožrouta, který si hraje na chytráka a zanedbává práci. Napětí mezi nimi narůstalo tak, že už to nešlo dále snášet. Jeník si nenechal nic líbit, bránil se. Často takové hádky končily slzami.

Matka Markéta chtěla dalším domácím hádkám zabránit. Považovala za správné, aby Jeník šel z domova za prací na některý ze sousedních statků. Poradila mu, na koho se může obrátit, a dala mu na cestu požehnutí. Jeník měl pocit, že vykročil do temné noci. Pro takového chlapce však neměli nikde práci. Až na statku Mogliových. A tak se Jan Bosko stal krmičem dobytka a staral se o celý chlév podobně jako desítky stejně starých chlapců v jeho okolí.

Jeník prožil v dětství krásné chvíle, na které celý život vzpomínal. Společně vyprávění po večerech, chvíle v blízkosti své vzácné maminky Markéty, i čas trávený při práci. Zároveň také prožil chvíle plné bolesti. Vyjití s nevlastním bratrem Antonínem bylo pro Jeníka velmi těžké. Antonín se těžce ovládal, vztekal se, bil mladší bratry. Ale i malý Jeník musel sám se sebou bojovat. Měl horkou hlavu, občas i jeho přepadl vztek, byl přehlívký. Aby zvládl svou povahu, musel na sobě mnoho zapracovat. Jako malý kluk se dokázal pro dobrou věc i poprat. Aby zabránil nadáváním a sprostým řečem, dokázal vrhnout mezi své kamarády ze sousedství a domlouval jim bouchanci a pěstmi. Před Jeníkem Boskem byla dlouhá cesta, než se naučil mluvit. Můžeme se tak přesvědčit, že svatým se nikdo nenarodí. Podle životopisů se nám může zdát, že to svatí měli v životě snadné, že snad ani neměli žádné slabosti a nešvary, se kterými by museli bojovat. Není to pravda. I Don Bosko byl jako malý kluk unměnný, hádal se se svým bratrem a dokázal se pořádně naštvát. Jako my.

Ale pochopil, že spory, problémy se nedají vyřešit bitím a odplácením zla zlem. Je potřeba laskavosti, mírnosti a trpělivosti.

2. téma:

19. JENÍK MEZI SVÝMI VRSTEVNÍKY

V devíti letech měl Jeník sen, který se mu hluboce vryl do paměti na celý život. Zdálo se mu, že stojí na velikém dvoře, kde se bavilo mnoho chlapců. Někteří se smáli, jiní si hráli, mnoho jich ošklivě nadávalo a klelo. Ve snu mezi ně vběhl a začal jim domlouvat pěstmi a bitím. Chlapci zmizeli a místo nich tu bylo mnoho koz, psů, koček, medvědů a jiných zvířat. Tu se před ním objevil nádherně oblečený muž, který Jeníka oslovil jučnem a řekl mu: „Tyto své přátele nezískáš bitím, ale vlídností a láskou. Neboj se, dám ti učitelku.“ Najednou se chlapci začali měnit z divokých zvířat v přítulné beránky.

Ve svých devíti letech Jeník tomuto snu nijak zvlášť nerozuměl, ale slova „ne bitím, ale laskavostí“ si dobře zapamatoval.

Od té doby si začal více všimnat svých vrstevníků – kluků, jako byl on sám. Jeník nechyběl při žádné klukovské hře, ale vadilo mu, když slyšel hrubá a sprostá slova nebo když se kluci začali rvát. Aby je uchránil her, při kterých nebylo daleko ke rvačce nebo ke sprostým výrazům, stával se sám často bavičem a autorem mnoha her. Protože uměl číst, předčítal za zimních večerů historické knihy, legendy nebo rytířské romány. Ale vždycky, než začal číst, všichni udělali znamení kříže a krátce se pomodlili. Neznamená to, že se máme se svými kamarády před každou hrou pomodlit jako Jeník. Tenkrát se uměl modlit každý, ale dnes by se tomu asi mnozí podívali.

Když nastalo teplé počasí, tak si Jeník uvědomil, že musí upoutat své přátele něčím neobvyklým, jinak se znovu vrátí ke svým pochybným hrám. Brzy se mu naskytla příležitost. V sousední osadě viděl vystupovat artistu. Jeníka tato podivná natolik zaujala, že začal doma hned nacvičovat své artistické vystoupení. Trénoval chůzi po provaze, zmizení králiků z klobouku, nejrůznější přemety a kouzla s hůlkou. Mnohokrát spadl, ale nevzdal se. Mladí přátelé mu za tu námahu rozhodně stáli.

Vždycky v neděli odpoledne předváděl svá kouzelnická a artistická čísla. Místo vstupného vyžadoval, aby se s ním ostatní pomodlili a zopakovali si nedělní kázání.

Dobrý křesťan se nemusí vyhýbat zábavě a hrám, musí však dávat pozor, zda neublíží její duši. Pokud se při zábavě mluví sprostě, nadává se nebo pomlouvá, je povinný se ozvat nebo odejít. Don Bosko to zpočátku nedělal vhodným způsobem. Douloval chlapcům pěstmi a křikem. Díky výzvě ve snu: „Ne bitím, ale laskavostí“ pochopil, že musí postupovat jinak. Snažil se své kamarády zaujmout tím, že sám se stal duší všech her. Dokonce se naučil kouzlit, chodit po laně, aby odlákal chlapce od pochybné zábavy. Každý máme přátele, kamarády, se kterými trávíme volný čas. Můžeme sami navrhnout hru, donést film, na který se můžeme společně podívat. Vymyslet program, který by pobavil, ale zároveň neublížil duši. Záleží nám na tom, jak se baví naši kamarádi nebo nejrůznější „hrajeme mrtvého brouka?“

3. téma:

20. JENÍK KNĚZEM – SLOVÍČKO „HNED“

Ve 26 letech přijal Jan kněžské svěcení. Musel se rozhodnout, co bude dál. Byl vzdělaný, rád by se vrhl do práce, ale byl chudý. Schopnosti Jana Boska nabízely nejružnější

uplatnění. Dostal mnoho nabídek. Mohl se stát vychovatelem v zámožných rodinách, kaplanem s výborným platem a bydlením nebo se věnovat mnoha dalším aktivitám. Jeho přítel don Caffaso mu nabídl, aby nějaký čas ještě strávil ve škole pro další vzdělávání kněží. Don Bosko souhlasil.

V turínských ulicích poznával, že bída některých městských čtvrtí je ještě horší a smutnější než ta, kterou viděl doma. Turínská předměstí byla semeništěm násilí a zločinu. Povalovali se zde hoši každého věku. Byli hrubí, sprostí a schopní všeho. Vyhledávali opuštěná místa, aby se zde rvali, nadávali na všechno a bavili se. V těchto chlapcích Don Bosko poznával hochy ze svého snu z devíti let.

Celé dlouholeté působení Dona Boska začalo nenápadně ráno na svátek Neposkvrněného početí Panny Marie. Don Bosko se v kostele oblékal ke mši svaté. Kostelník si všiml chlapce, který stál opodál a zavolał ho, aby šel ministrovat. Ten nechtěl, protože to ještě nikdy nedělal. Jmenoval se Bartoloměj Garelli. Během krátkého rozhovoru Don Bosko zjistil, že se chlapec neumí modlit a o Pánu Bohu toho mnoho neví. Zeptal se svého mladého přítele: „Chceš začít HNED?“ Věděl, že kdyby se dlouho rozmýšlel, Bartoloměj uteče do nebezpečných turínských ulic a už se nevrátí.

Don Bosko si klekl, pomodlil se Zdrávas Maria, přezehnal se a začal vyprávět. Nabídl Bartolomějovi, aby za ním každou neděli přicházel a přivedl i své kamarády.

Po letech svým salesiánům řekl, že všechny dary, které jim nebe dalo, jsou ovocem prvního Zdrávas Maria, které se tenkrát modlili vroucně a upřímně.

Bartoloměj Garelli, malý zedník, se stal prvním mladým přítelem Dona Boska a prvním zprostředkovatelem mezi dalšími mladými dělníky na svém pracovišti. Vyprávěl jim, že se potkal se sympatickým knězem, který dovede nejen dobře vyprávět, ale také pískat na prsty. Don Bosko nečekal, že mu přízeň chlapců spadne sama do klína. Chodíval na stavby a do dílen. Tak se chlapci mohli přesvědčit, že konečně našli přítele, který o ně má zájem a chce jim pomoci.

Začátkem vychovatelského díla Dona Boska byla modlitba Zdrávas Maria. Don Bosko se nepustil do práce proto, že chtěl druhým ukázat, jaký je borec, o kolik kluků se dokáže postarat. Dal se Pánu Bohu k dispozici. Jemu dal do rukou všechno, co od té chvíle následovalo. Tím nejdůležitějším nebyl Don Bosko, ale Bůh. Don Bosko věděl, že bez Boha nemůže dělat nic. A co já? Svěřím Pánu Bohu každou svou práci, nový den, těžký úkol ještě před tím, než ho začnu? Naučme se všechno svěřovat Pánu Bohu v modlitbě. Pán Ježíš nám v evangeliu říká: „Beze mě nemůžete činit nic.“

4. téma:

21. TĚŽKOSTI V PRÁCI, DON BOSKO SE NEVZDAL. BOŽÍ VEDENÍ

Chlapců přibývalo, ale starostí také. Nejprve se každé nedělní odpoledne scházeli na dvoře školy pro další vzdělávání kněží, ale s takovým množstvím chlapců už nebylo možné zde děle zůstat. Jako všechny děti při hře křičeli, smáli se a dělali rámus. Nastaly první nesnáze. Kam jít? Kde ubytovat chlapce, kteří neměli rodiče a ztratili tak střechu nad hlavou? Kde schnat peníze na jídlo? Na tyto otázky Don Bosko neznal odpověď. Ale nepřestával věřit, že na všechny starosti není sám. Bůh i Panna Maria Pomocnice ho jistě neopustí. Don Bosko nikdy ve svých modlitbách Pánu Bohu neřikal: „Potřebuji to tak, či onak.“ ale jen: „Bože, prosím, podle své vůle pomoz.“ A tak se po dnech hledání mohl Don Bosko se svými chlapci nastěhovat do kůlny pana Pinardiho, kterou začali vlastněma rukama proměňovat v oratoř – dům, kde budou společně žít, hrát si, modlit se i pracovat.

Chudí chlapci, kteří měli rodiče, do oratoře docházeli, ale hoši bez rodičů a příbuzných u Dona Boska našli svůj nový domov i s ubytováním.

Když se Don Bosko začal věnovat opuštěným hochům a o vše se s nimi dělit, začali se na něj mnozí lidé z jeho okolí dívat jako na blázna. Místo toho, aby si hledal dobře zajištěné místo, pustil se do riskantního podniku. Přijímat takové opovržení byla pro Dona Boska těžká zkouška.

Počínání Dona Boska nebyli vždy nakloněni ani jeho nadřízení, zvláště turínský arcibiskup. Zaváděl totiž na tehdejší dobu nevyzkoušené novoty. Trvalo dlouho, než pochopili a ověřili si, jak dobrou a záslužnou práci Don Bosko mezi chlapci dělá. Don Bosko tak musel překonat mnoho těžkostí.

Spousta chlapců, kteří chodili do oratoře k Donu Boskovi, pracovala na stavbách a v továrnách ve špatných podmínkách. Neměli mnohdy ani základní vzdělání. Bylo třeba je naučit číst, psát a počítat. Po několika letech se sám Don Bosko stal zaměstnavatelem. Zřídil krejčovskou, obuvnickou, stolařskou a zámečnickou dílnu a o něco později i knihařskou dílnu a vlastní tiskárnu, kde mohli chlapci pracovat.

Práce Dona Bosca byla spojena s mnoha těžkostmi, které musel překouávat. Dobré dílo je vždy spojeno s křížem a obětí. Don Bosko se nerozhněval, nečekal větu, kterou tak často slycháváme: „Na to se můžu vykašlat, to mi za to nestojí.“ Chlapci a jejich život mu za to stál. Musel se uskromnit, neustále mu chyběly peníze, mnohdy stál na pokraji úplné chudoby. Důvěřoval Bohu, vždyť mu od doby prvního Zdrávas stále svěřoval veškerou svou práci mezi hochy. Jsme také tak vytrvalí jako Don Bosko? Nenecháme se odradit prvními nesnázemi a těžkostmi? Dokážeme se něčeho zříct pro dobrou věc? Několik chlapců, kteří žili v oratoři, potvrdili, že Don Bosko často říkával: „Jsi opravdu mým dobrým přítelem. Kdybych měl poslední krajíc chleba, rozdělil bych se o něj s tebou.“

5. téma:

22. SPOLEČENSTVÍ SALESIÁNŮ

Don Bosko dobře věděl, že tolika chlapcům (za několik let jich bylo až 800) nemůže sloužit sám. Nezvádne zajistit vše potřebné a ještě být mezi chlapci, aby jim naslouchal, zpovídal, hrál si s nimi i pracoval. Rád by uskutečnil víc ze svých plánů, ale na další už nestačil sám.

V lednu 1854 si Don Bosko zavolał do svého obývacího pokoje čtyři hochy, kteří přišli do oratoře mezi prvními. Řekl jim: „Jsem sám. Kdybyste mi pomohli, dokázali bychom společně vykonat spoustu dobra. Na naši pomoc čekají tisíce chudých chlapců. Slibuji vám, že Panna Maria nám obstará prostorné oratoře, kostely, domovy, školy, dílny a dostatečný počet oddaných kněží. Ne pouze pro Itálii, ale i pro Evropu a Ameriku. Rozhodl jsem se, že se budeme nazývat salesiáni.“ Z některých chlapců se o něco později stali také kněží. Z beránek, jak je Don Bosko viděl ve svém dětství ve snu, se postupně stávali pastýři, kteří věděli, že bez nich Don Bosko nemůže pokračovat. Práce bylo příliš mnoho.

Don Bosko viděl, že mu někteří chlapci v oratoři chtěli být nablízku, toužili mu pomáhat, ale necítili se být povoláni ke kněžské službě. Don Bosko upravil pravidla salesiánské rodiny tak, aby v ní bylo místo i pro laiky, kteří se zavázali salesiánským slibem.

Po několika letech vznikla i ženská kongregace – salesiánky (Deery Panny Marie Pomocnice), které se staraly o chudé dívky podobně jako se Don Bosko se svým salesiánem staral o chudé chlapce.

Dílo Dona Boska se šířilo opravdu do celého světa. Don Bosko se dožil toho, že zehnal lodi odplouvající do Ameriky se salesiánskými misionáři. Oratoří, škol a domů přibývalo, stejně jako salesiánů a spolupracovníků. To, co se zdálo být v počátku snem, se stávalo skutečností. S velkými obtížemi se podařilo postavit ve valdocké oratoři v Turíně velkou baziliku Panny Marie Pomocnice, která tam stojí dodnes.

Když se mladí salesiáni Dona Boska ptali, s čím mu mohou nejvíce pomoci, odpověděl: „Pokračujte na díle, které jsem začal. Každý z vás ať se stane Donem Boskem zítřka.“

Ani Pán Ježíš nezástal sám. Tak i Don Bosko poznal, že potřebuje pro svou práci spolupracovníky. Nikdo z nás nejde do nebe sám. Každý je nějak důležitý, užitečný. Někdo v salesiánské rodině, jiný zase jinde. Ale každý má své místo v církvi. Pán Bůh s každým z nás počítá. Ale všichni potřebujeme přátele a kamarády. Můžeme je pozvat na farní den, na schůzku ministrantů nebo do scholy. I ti nejmenší se mohou stát malými, ale užitečnými spolupracovníky: tím, že pomohou panu faráři nebo paní katechetce něco vystříhnout, vymalovat, připravit nebo nacvičit. Spolupracujme na dobrém díle tak jako Don Bosko se svými salesiány.

Modlitby nemocných

Úmysl na leden: Modleme se za Boží ochranu a požehnání pro celou naši farnost v novém roce. (Přidejme modlitbu za grafika tohoto zpravodaje Tonika Polácha a za tiskaře pana Václava Šerého jako poděkování za jejich obětavou službu).

V měsíci prosinci 2010 byli pokřtěni:

- 89. Tomáš Vlček z Tichova
- 90. Lucie Marková z Val. Kloubouk
- 91. Štěpán Tichý z Brumova – Bylnice
- 92. Sofie de Gano z Val. Kloubouk

V měsíci listopadu 2010 byli pohřbeni:

- 62. Antonín Zajíček ze Študlova, nar. 1934
- 63. Antonín Loveček z Val. Kloubouk, nar. 1919

V měsíci prosinci 2010 byli pohřbeni:

- 64. Josef Sláčík z Val. Kloubouk, nar. 1931
- 65. Alois Baklík z Lačnova, nar. 1929
- 66. Marie Fojtíková ze Študlova, nar. 1924
- 67. Václav Fojtík z Brumova – Bylnice, nar. 1953
- 68. Božena Kozubíková z Poteče, nar. 1922
- 69. Josef Baloušek z Val. Příkaz, nar. 1931
- 70. Vlasta Friedlaenderová z Val. Kloubouk, nar. 1938

„K sobě“ - zpravodaj farnosti Valašské Kloubouky. Ročník 15. Vydává Farnost Valašské Kloubouky, Smetanova 113, PSČ 766 01, tel. 739 245 902, e-mail: faraklobouky@volny.cz, www.faraklobouky.cz
 Redakční rada: P. Mgr. Karel Janiček, P. Mgr. Marek Adamík, Jan Liška, Mgr. František Mikulčík, Veronika Mikulčíková, Antonín Polách. Náměty, příspěvky doručte na faru. Neprodejné, slouží pro interní potřebu farnosti. Dobrovolné finanční příspěvky budou použity na opravu farního kostela.